

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-2117/2022-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Srđanu Sessi, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja SOLIUM d.o.o., Osijek, Lastovska 64, OIB: 92590810053, kojeg zastupa punomoćnik Željko Zrno, odvjetnik u Osijeku, protiv tuženika AVANTALL d.o.o. Zagreb, Ulica Frana Folnegovića 1B, OIB: 76844060875 kojeg zastupa punomoćnik Marko Kallay, odvjetnik u Zagrebu, nakon zaključene glavne rasprave 1. rujna 2026., na ročištu za uručenje i objavu presude, 2. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e :

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku AVANTALL d.o.o., OIB 76844060875, Zagreb, Ulica Frana Folnegovića 1B da tužitelju SOLIUM d.o.o., OIB 92590810053, Osijek, Lastovska 64, Osijek isplati iznos od 369.361,85 kuna / 49.022,74 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 03. siječnja 2020. godine pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

Nalaže se tuženiku AVANTALL d.o.o., OIB 76844060875, Zagreb, Ulica Frana Folnegovića 1B da tužitelju SOLIUM d.o.o., OIB 92590810053, Osijek, Lastovska 64, Osijek prouzročene troškove parničnog postupka sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana."

- II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 5.330,84 EUR-a sa zateznim kamatama koje teku od 2. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 29. studenog 2022. navodi da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu vezano uz projekt Vile Došen u Mesićevoj ulici u Zagrebu. Tužitelj je od tuženika zatražio ponudu za aluminijsku fasadu te mu je tuženik 12. prosinca 2019. dostavio svoju ponudu za aluminijsku iznosu od 59.976,64 EUR-a bez PDV-a. Tuženik je dostavio račun 03/19/SL od 29. studenog 2019. u kojem je naznačio da je 60% iznosa od tog računa predstavlja 60% od ponude od 59.976,64 EUR-a. Dana 19. prosinca 2019. godine tuženik je dostavio novu ponudu na iznos od 65.708,14 eura i račun 03/19/SL od 29. studenoga 2019. godine. Uz predmetnu Ponudu i račun tuženik je naveo kako iznos na računu predstavlja 60 % od iznosa 65.708,14 eura odnosno u kunama prema prodajnom tečaju RBA banke 295.489,48 kuna bez PDV-a (cijena po ponudi). Dakle nedvojbeno je po stavu tuženika da se predmetni račun odnosi na 60 % iznosa sa ponude za materijal (kako su se stranke i dogovorile) bez obzira što se u računu navodi „usluge posredovanja i savjetovanja vezano za projekt Zagreb“. Tužitelj je tuženiku dana 31. prosinca 2019. godine uplatio iznos 336.918,85 kuna i dana 02. siječnja 2020. godine 32.443,10 kuna odnosno sveukupno 369.361,85 kuna po računu 03/19/SL koji nosi datum 29. studenoga 2019. godine. Unatoč plaćanju predmetnog računa tuženik nikada nije dostavio tužitelju predmetnu aluminijsku fasadu niti je izvršio povrat uplaćenog iznosa. Tuženik odbija vratiti uplaćeni iznos pravdajući da se predmetni iznos odnosi na usluge posredovanja a ne na avansu za materijal. Stoga tužitelj drži da je na strani tuženika došlo do stjecanja bez osnove te predlaže sudu donošenje presude kojom će naložiti tuženiku da isplati tužitelju iznos od 336.918,85 kuna sa zateznim kamatama i troškovima postupka.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava navode iz tužbe. Tuženik ističe prigovor zastare i prigovor promašene pasivne legitimacije. Tuženik ističe da je nesporno da je između parničnih stranaka postojao poslovni odnos na izradi projekta Vile Došen. Međutim, tuženik ističe u cijelosti su neosnovane daljnje tužiteljeve tvrdnje da bi iznos plaćen tuženiku od strane tužitelja temeljem računa br. 03/19/SL od dana 29.11.2019. godine „nedvojbeno predstavljao predujam odnosno avans troška materijala za aluminijsku fasadu koji se trebao ugraditi na gradilištu u Zagrebu“, a slijedom čega je neosnovan i tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 369.361,85 kn/49.022,74 EUR, koji je tuženiku plaćen za „usluge posredovanja i savjetovanja vezano za projekt Zagreb“, kako je u samom računu izrijekom navedeno. tuženikov angažman na određenom projektu (pa tako i na konkretnom projektu „Vila Mesićeva“ u Zagrebu na kojem je surađivao s tužiteljem) ne sastoji se od puke narudžbe i isporuke materijala, kako to neosnovano želi prikazati tužitelj, nego ključni aspekt tuženikovih usluga i njegovog poslovanja upravo prethodi samoj narudžbi odabranog

materijala/proizvoda, odnosno u trenutku kada je određeni materijal/proizvod naručen tuženik je završio s pružanjem svojih usluga te je preostala još samo isporuka i potom ugradnja onoga što je nakon tuženikovog posredovanja i savjetovanja naručeno. Pritom tuženik napominje da je isti u mogućnosti ponuditi klijentima i dostavu i ugradnju naručenih materijala/proizvoda, ali je za navedene usluge u pravilu rijetko tuženik angažiran pa tako za iste nije bio angažiran ni u predmetnom slučaju. Po tuženiku predmetni račun je izdan upravo za pružene usluge posredovanja i savjetovanja, što je uključivalo i pripremu više različitih tehničkih rješenja prema željama investitora koje su se nebrojeno puta mijenjale. Tuženik nadalje navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o stjecanju bez osnove ne radi se o stjecanju bez osnove, nego o pravno neutemeljenom pokušaju tužitelja da „vrati svoj novac“ (kako to u e-mailu od 15.03.2022. navodi gđin Kurtović), jer je investitor koji je tužiteljev nalogodavac odustao od već odabranog tehničkog rješenja, i to sve nakon nesporno pruženih usluga od strane tuženika. Dakle, osnova se ostvarila jer je poslovni odnos tužitelja i tuženika konzumiran i time ispunio svoju svrhu te osnova nije kasnije otpala, jer ne može treća osoba (u konkretnom slučaju investitor koji je nalogodavac tužitelju) raskinuti ugovorni odnos tužitelja i tuženika, kako to tužitelj neosnovano tvrdi u tužbi, a što se pogotovo ne može dogoditi nakon što je isti već konzumiran. Naime, radi se samo o tome da je tužitelj uslijed odluke investitora, tj. promjene mišljenja i želja investitora te odustajanja investitora od već odabranog tehničkog rješenja, bio primoran ponovno angažirati novog pružatelja usluga o svom trošku. Slijedom navedenog tuženik predlaže sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti

3. Sud je u dokazno postupku izvršio uvid u isprave u spisu i to: ponudu tuženika (list 5., 7., i 10. spisa), poruke elektronične pošte (list 6., 8., 11., 15.-24. spisa), računi (list 9., 12., 40-43 spisa), potvrde o izvršenom plaćanju (list 13. i 14. spisa), izvadak iz komentara Zakona o obveznim odnosima (list 44.-47. spisa), pisane iskaze svjedoka (list 62.-64., 72.-75. spisa), dopis Porezne uprave od 21. ožujka 2023. (list 76. spisa).
4. Sud nije proveo ostale dokaze koje su stranke predložile tijekom postupka budući da se o osnovanosti tužbenog zahtjeva može odlučiti na temelju stanja spisa.
5. Ocjenom izvedenih dokaza te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.)(daljnjem tekstu: ZPP-a) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.
6. Predmet spora jest zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 49.022,74 EUR-a na ime stečenog bez osnove.
7. Između stranaka nije sporno:
 - da su isti bili u poslovnom odnosu na projektu kuće Došen;

- da je tuženik izdao tužitelju račun broj 03/19/sl na ime usluge posredovanja i savjetovanja vezano za projekt Zagreb, u iznosu od 369.361,85 kn;
 - da je tužitelj tuženiku po predmetnom računu isplatio iznos od 336.918,75 kn i to 31. prosinca 2019. a iznos od 32.443,10 kn i to 2. siječnja 2020.;
8. Međutim između stranaka je prvenstveno sporno koja je bila osnova za izdavanje računa te da li je tuženiku iznos od 369.361,85 kn odnosno sada 49.022,74 EUR-a isplaćen bez osnove.
9. Tužitelj u bitnom tvrdi da predmetni iznos predstavlja trošak nabave aluminijske fasade koja tužitelju nikada nije dostavljena dok tuženik tvrdi da predmetni račun predstavlja cjelokupnu uslugu nabave, ugradnje te savjetovanja oko izbora materijala za ugradnju predmetne fasade.
10. Sud je uvidom u sporni račun 03/19/SL (list 12 spisa) utvrdio da je u istima pod opisom usluge jasno naznačeno da je isti izdan za usluge posredovanja i savjetovanja vezano za projekt Zagreb. Također u podacima u uplatama tužitelj je jasno naznačio da vrši plaćanja po računu 03/19/SL (list 13.-14. spisa).
11. Sud je također zatražio podatak od porezne uprave da li je tužitelj po utuženom računu 03/19/SL iskoristio pravo na odbitak pretporeza te je dopisom od 21. ožujka 2023. (list 76 spisa) porezna uprava obavijestila sud da je tužitelj po utuženom računu iskoristio pravo na odbitak pretporeza na ukupni iznos računa u iznosu od 369.361,85 kn i to na PDV po stopi od 25% u iznosu od 73.872,37 kn.
12. Člankom 1111. Zakona o obveznim odnosima Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., 69/26., dalje u tekstu ZOO-a) je određeno da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi (stavak 1. istog članka) te obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala (stavak 3).
13. Člankom 1112. ZOO-a je propisano tko izvrši isplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili ako isplata duga zavisi od ispunjenja uvjeta.
14. Člankom 1115. ZOO-a je određeno kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.
15. Da bi moglo biti riječi o stjecanju bez osnove, moraju se ispuniti sljedeće pretpostavke:
- povećanje imovine na jednoj strani,
 - smanjenje imovine na drugoj strani,
 - uzročna veza između takvog povećanja odnosno smanjenja imovine,

- nepostojanje osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda odnosno drugog zakonom ovlaštenog tijela ili u zakonu,
- ne smije biti riječ o štetnoj radnji jer u tom slučaju postoji odgovornost za štetu.

16. Slijedom navedenog ovaj je sud stava da budući da je tuženik u spornom računu 03/19/SL jasno naznačio da isti izdan za pružene usluge za usluge posredovanja i savjetovanja vezano za projekt Zagreb tada je tužitelju moralo biti poznato da predmetni račun ne predstavlja račun za dostavu aluminijske fasade. Potvrda porezne uprave od 21. ožujka 2023. također ide u prilog neosnovanosti navoda tužitelj jer tužitelj u ovoj parnici tvrdi da mu nije pružena usluga po spornom računu 03/19/SL no iz navedene potvrde jasno proizlazi da je tužitelj po računu 03/19/SL zatražio odbitak od plaćanja pretporeza. Odnosno tužitelj je zatražio odbitak pretporeza za uslugu koja mu navodno nije pružena.
17. Stoga sukladno članku 1112. stavku 1. ZOO-a tužitelj nema pravo zahtijevati vraćanje iznosa od 369.361,85 kuna / 49.022,74 eura.
18. Budući da je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev, neosnovan je i zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka.
19. Slijedom navedenog je odlučeno kao u stavku I. izreke.
20. Budući da je tuženik u cijelosti uspio u sporu sukladno članku 154. i 155. ZPP-a tuženici pripada sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 EUR-a sukladno Tbr. 7/1 i 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25., dalje u tekstu: Tarifa), pristup ročištu od 2. ožujka 2023., 15. svibnja 2023. i 1. rujna 2026. u iznosu od 1.000,00 EUR-a za svaki (Tbr 9/1 u vezi s Tbr 54. Tarife), sastav podneska od 50,00 EUR-a (Tbr. 8/4 u vezi s Tbr 54. Tarife) što uvećano za PDV od 25% (Tbr. 46. Tarife) sveukupno iznosi 5.062,50 EUR-a. Navedenom trošku valja pridodati i trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 268,34 EUR-a dakle sveukupni trošak tuženice iznosi 5.330,84 EUR-a.
21. Odluka o zateznim kamatama je donesena na temelju članka 29. ZOO-a.

U Zagrebu, 2. listopada 2026. godine

Sudac:
Srđan Sessa

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava

presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po pun
- tuženiku po pun

Dokument je elektronički potpisan:

SRĐAN SESSA

Vrijeme potpisivanja:

02-10-2026

09:55:05

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=SESSA

G=SRĐAN

CN=SRĐAN SESSA

Broj zapisa: **9-3088e-0a9c7**

Kontrolni broj: **0a22c-83639-8c04f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.